

Από τον Νικόλαο Γ. Τσίτσο
Ναυπηγό - Μηχανολόγο ΕΜΠ
Καθηγητή ΑΕΝ Ασπροπύργου

Ο ΜΗΤΡΟΣ Ο ΓΔΟΒΟΣΚΟΣ (ή ο ποιμίν ή ο τσοπάνης)

Εφημερίδα «Επικαιρότητα Δυτικής Αττικής», Αρ. Φύλλου: 4125, Ιούλιος 2007

Αγέρωχος, λεπτόκορμος, ελαφρύς, ψηλός, μουστακαλής. Στο χέρι του κράταγε την κλίτσα, στη μέση είχε το σιλάχι του. Φορούσε κοντή φουστανέλα και τσαρούχια με φούντες.

Στις πλάτες έφερε το σακούλι του. Την φλογέρα του την πρόσεχε ιδιαίτερα.

Στο σφύριγμα ήταν δυνατός. Ειδικευμένος στο γιδοκούρεμα, στο άρμεγμα και στο πήξιμο των τυριών. Πρόσεχε ιδιαίτερα τον τράγο του και είχε περίπου την ίδια μυρωδιά βαρβατίλας με αυτόν. Ήταν εξειδικευμένος στην κατασκευή κουδουνιών (τσιοκανιών). Σε κάθε ζωντανό του έβαζε και διαφορετικό ήχο.

Γνώριζε τα ονόματα που έβαζε στα ζώα του. Ονομάτιζε ανάλογα με το χρώμα της τρίχας, το μέγεθος των αυτιών και των τσιεπιών (κεράτων).

Γνώριζε επίσης και από τσοπανόσκυλα. Τους είχε δώσει και ονόματα. Αυτά τον βοηθούσαν στην καθοδήγηση των κοπαδιών του. Τον θυμάμαι όταν έβρεχε, με την αδιάβροχη καπότα του (κάπα) φτιαγμένη από κοζιά (μαλλί γίδας) να κατεβαίνει από το βουνό.

Θυμάμαι και τα μαντριά του. Εκεί μάζευε το κοπάδι του (ποίμνιο). Δίπλα είχε το σπίτι του. Στο κατώι του σπιτιού είχε το μουλάρι και το άλογό του, τον Ντορή.

Όταν τον έβλεπα καβάλα στο άλογό του τον θαύμαζα. Έτσι που στεκόταν νόμιζες παις ήταν βασιλιάς. Κάτω δεν κοιτούσε. Καβάλα πήγαινε στην εκκλησία, στην αγορά και στα -πανηγύρια. Τα είχε πάντα καλά με τους δεσποτάδες, τους παπάδες και τους καλόγερους. Με την κυρά του σπάνια τον βλέπεις.

Πρώτος στο τσάμικο. Έριχνε και πολλά λεφτά στα κλαρίνα. Τα ζώα του αμέτρητα. Στο πέρασμά τους δεν έμενε τίποτα. Σεβασμός κανένας στις ξένες περιουσίες, «όλα δικά μας είναι. Εγώ γα... και δέρνω», έλεγε. Σπουδαίος αρχηγός, επιχειρηματίας, καλλιτέχνης (στη φλογέρα), τυροκόμος, κομμωτής μαιευτήρας (μην ξεχνάτε το ξεγέννημα της γίδας), ειδικός στο ιππεύειν, κλιτισοτέχνης και γιδοτρόφος.

Τον είχα χάσει για πολλά χρόνια. Ερώτησα τι απέγινε. Μου είπαν ότι επούλησε τα ζωντανά του, ότι έκανε πολλά λεφτά και έφτιαξε εργοστάσιο στην Αθήνα.

Έγινε πρόεδρος της Α.Ε. Απέκτησε μεγάλο γραφείο με ιδιαίτερα γραμματεία και Α.Σ. Έγινε πολιτικός παράγοντας, τραπέζωνε και πολιτικούς. Έμαθε και λίγα αγγλικά. Έπαιζε στο χρηματιστήριο. Στεναχωριόταν όμως που δεν είχε το κοπάδι του. Πολλές φορές άνοιγε το παράθυρο και σφύραγε για να ειδοποιήσει κάποιον. Κυκλοφορούσε στους χώρους του εργοστασίου με την κλίτσα του χαϊδεύοντας την μουστάκα του. Στο κουδούνι του γραφείου του είχε βάλει τον ήχο του τροκανιού του τράγου του.

Αρωματιζόταν με το "VARVATOS" για να θυμάται το τραϊ του.

Το χειμώνα κατέβαινε απ' το γραφείο του φορώντας την κόζινη «καπότα» του, χαιρετούσε αγγλιστί την γραμματέα του και κατευθυνόταν προς την «μερσεντέ» του με την κλίτσα βαλμένη οριζόντια στο σβέρκο και πάνω της τα δυο του χέρια. Τον τζουρλά του τον είχε σε ειδική θήκη που είχε φτιάξει μέσα στο σακάκι του.

Είχε στενοχώρια, υπέφερε, βασανιζόταν από το παλιό και το καινούριο που ζούσε.

Όταν ξαναγύρισε στην στάνη του, για λίγο, κάτω από την μεγάλη βελανιδιά του είπε κάποιος:

«Μη νοιάζεσαι και πολύ. Η επόμενη γενιά λίγα θα θυμάται από την ζωή σου, και η επόμενη απ' αυτήν θα 'χει «εκπολιτισθεί» τόσο, ώστε να μην θέλει ν' ακούει τίποτα για γίδια, στάνες, βαρβατίλα, τροκάνια και κόζινες «καπσες». Και για να μη σε λυπήσω κι άλλο σου λέω ότι κάτι θα περάσει στο DNA των μετέπειτα γενεών από την αγριάδα σου, την βαρβατίλα σου και την επενδυτική σου δεινότητα».

Χάρηκε, γέλασε και δεσμεύθηκε να μας φτιάξει δρόμους, γεφύρια, εκκλησίες.

Μάλιστα!! Ο Μήτρος ο νομής

Αν μέσα στον περιγραφόμενο τρόπο εξέλιξης βλέπει κάποιος την δική του πορεία, αυτό είναι εντελώς τυχαίο γεγονός. Δηλώνω επίσης την μεγάλη μου αγάπη και συμπάθεια στην τάξη των αιγοβοσκών.

Από τον Νικόλαο Γ. Τσίσο
Ναυπηγό Μηχανολόγο ΕΜΠ
Καθηγητή ΑΕΝ Ασπροπύργου
e-mail: ntsit@tee.gr
website: www.nikostsitsos.gr